

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1–6 zaskarżonego aktu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności jego art. 4 w zakresie, a jakim zawiera on nakaz odzyskania pomocy oraz
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami związanymi z postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-3/14 Anudal Industrial przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2014 r. — Inditex i Naviera Nebulosa de Omega przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-10/14)

(2014/C 52/99)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Hiszpania) i Naviera Nebulosa de Omega, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej w niej całokształt środków, której jej zdaniem stanowią hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną z rynkiem wewnętrznym nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera ono rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2014 r. — Simet przeciwko Komisji

(Sprawa T-15/14)

(2014/C 52/100)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Simet SpA (Rossano Calabro, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Clarizia i P. Clarizia)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 6251 wersja ostateczna z dnia 2 października 2013 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 108 TFUE i art. 62 porozumienia EOG — Pomoc państwa SA.33.037 (2012/C) — Włochy — Rekompensata wypłacona SIMET S.p.A. za świadczenie usług przewozu publicznego w latach 1987–2003

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji C(2013) 6251 z dnia 2 października 2013 r., zgodnie z którą rekompensaty wypłacone spółce SIMET na podstawie wyroku włoskiej Consiglio di Stato i notyfikowane przez władze krajowe stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, a taki środek nie jest zwolniony z obowiązku wstępnego informowania na podstawie art. 17 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69.

W tym względzie spółka SIMET wskazuje, że spór rozstrzygnięty przez sąd krajowy dotyczył naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą z powodu niezgodności z prawem aktów ministerstwa infrastruktury i transportu (MIT) wydanych w latach 1987–2003, dotyczących wykonywania działalności w zakresie publicznych usług międzyregionalnego przewozu drogowego.